

Prompekorpsset

I fjor var det full krise i Starvik.

Korpset var nedlagt og de hadde ingen som kunne spille i 17. mai toget.

Da fikk onkel Kjell en god ide.

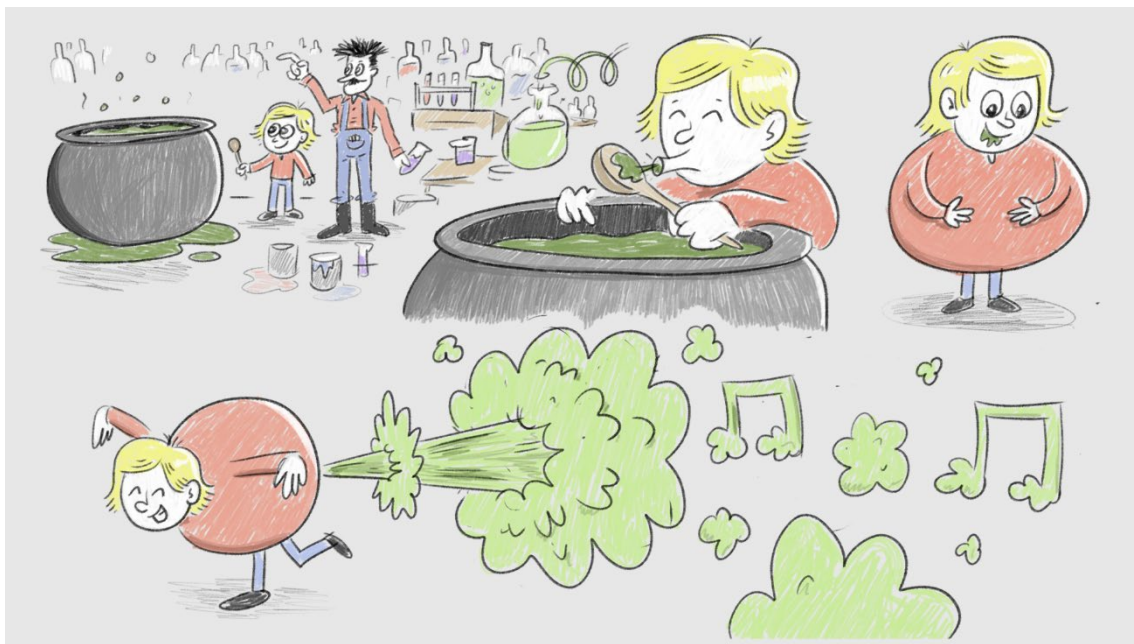
-Jeg trenger en forsøkskanin, sa onkel Kjell.

-Jeg! ropte Mats.

Onkel Kjell er ekspert på fising.

Han kokte ei fisesuppe som ble helt magisk.

Oppskriften er hemmelig, men at den virker er ingen i Starvik i tvil om.

Natt til 17. mai var suppa klar.

Onkel Kjell hadde kokt ei megagryte.

Mats måtte spise hele suppa for at fisene skulle virke.

Etterhvert som han spiste, begynte magen å vokse.

Den ble som et oppblåsbart svømmebasseng.

Mats vagget ned til skolen der hele 17. mai toget stod og ventet.

Mats hadde øvd inn fire 17. mai prompesanger.

Norge i Rødt hvitt og blått

Take on me

Final Countdown.

Dirigenten hadde flaks, for han gikk foran.

Da Mats hadde prompet Norge i rødt hvitt og blått var hele toget forsvunnet.

Brannbilen ble sendt ut for å stoppe de to som gikk og virret i gatene.

«Stopp fisingen,» ropte brannmesteren i høyttaler. «Vi vil ikke ha fisekorps likevel.»

Mats hadde ikke sett at bare han og dirigenten var igjen.

Mats ble så skuffet at det var like før han slapp prompen ut i en gigafis.
Heldigvis holdt han igjen.

Nå oppdaget Mats at han kan plassere promp.
Han kan gi promp til folk som er nødt til å ta imot.
Brannmesteren var den første som fikk en promp i gave.
Like etter smalt fisen ut av brannmesterrompa og den fylte hele brannbilen.
Alle brannmennene styrtet ut.

Resten av 17. mai ble helt perfekt.
Mats sendte promp alle veier.
Politimesteren fikk en fis da han la krans på en statue.
PfftBRAAAAK!! Så var den 17. maien ødelagt.

Midt i ordførerens tale fikk han en promp som gikk rett i mikrofonen.
Det smalt så høyt at alle fikk dotter i ørene.
Mats sendte promp til alle som ville ha.
Hunder fikk promp, fugler, katter og alle i klassen.

Sent på kvelden var det fortsatt promp igjen.
Mats og onkel Kjell spilte prompe ping pong.
Det var om å gjøre å prompe tilbake før du ble truffet.
Det stinket forferdelig på Starvik den natta, men nå var folk blitt så vant til lukta at det var ingen som brydde seg.